

nødt til for at faa tilstrækkelig kvalificerede Lærerinder til at varetage Ger-ningen at forhøje deres Løn, saa den be-gynder med 2,000 Kr. og stiger til 2,600 Kr. i Løbet af 9 Aar. Købstadlærerinder, endog hvor de lønnes efter højeste Skala, have en Begyndelsesløn af 1,500 Kr., som kan stige til 2,000 Kr. Forskellen vil alt-saa blive 5—600 Kr., men det er som sagt et Forhold, der kan overvejes i det Ud-valg, som vel sagtens vil komme til at be-handle Sagen.

Jeg tillader mig at anbefale Forslaget til Fremme.

K. M. Klausen: Jeg vil straks ud-tale, at jeg har kun ringe Sympati for dette Forslag, ikke fordi jeg har noget imod de Personer, som Forslaget ved-rører, men det er særligt, fordi jeg har meget imod hele Forskolelærerindeinsti-tutionen. Jeg saa allerhelst, at dette For-skoleseminarium blev nedlagt, og at hele denne Institution bortfaldt, fordi jeg men-er, at den bidrager til at sænke Niveaue't for Læreruddannelsen. Vi skulle gerne gaa den modsatte Vej og se at faa Lærer-uddannelsen forbedret, saa vi kunde komme paa Højde med andre Lande, men det sker ikke ved at opretholde den her-omhandlede Institution. Jeg skal ikke komme dybere ind paa disse Betragtning-er, fordi jeg, da Lovforslaget i Fjor den 27. Januar var til Behandling her i Folke-tinget, udtalte mig udførligt om det, og jeg kan henvisse til mine Udtalelser den Gang.

Hvad selve Forslaget angaar, skal jeg sige, at det forekommer mig ligesom det ærede Medlem, som nu talte, at den Løn, den nuværende Forstander har, maa kal-des rigelig. Han naar op til en Gage af 4,100 Kr., foruden at han har en særdeles god Embedsbolig, og det er meget rigtigt, som det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) udtalte, at det er det samme, som man byder en Overlærer i vore Købstæder, og da den Virksomhed, som er underlagt ham, dog er ret under-ordnet, synes jeg, det er et godt Veder-lag, og at der for hans Vedkommende ikke er Grund til at søge Lønningsfor-højelse. Derimod bliver Forholdet noget andet overfor Lærerinderne. Her staa vi i en Slags Nødstilstand, idet det viser sig vanskeligt at faa Pladserne besatte med de Lønninger, som bydes i Øjeblikket. Naar vi sammenligne dem med andre Læ-rerindelønninger, maa vi sige, at de ere lave. Disse Lærerinder ville efter dette

Forslag kunne naa op til en Slutløn af 2,400 Kr. plus fri Bolig. I København, Frederiksberg og Gentofte naa Lærer-inderne op til en Slutløn af 2,600 Kr., saa de heromhandlede Lærerinder blive ikke bedre stillede end Lærerinderne ved Københavns, Frederiksbergs og Gentoftes Skolevæsen. Jeg skal derfor ikke have noget imod — da vi som sagt ere i en Nødstilstand, og vi ikke kunne naa det, jeg ønsker, at faa dette Seminarium ned-lagt — for Øjeblikket at gaa til en Løn-forbedring til Lærerinderne.

Jeg ønsker at benytte Lejligheden til at rette det Spørgsmaal til den højtærede Kultusminister, om han ikke paatænker at forbedre Seminarielærernes Lønninger. De fik ganske vist en lille Lønningslov i 1903, men den kan ikke siges at tilfredsstille de af Krav, Folk i disse Stillinger have Ret til at stille med Hensyn til Lønning. Vore Seminarielærere ere ikke saa godt lønnede som mange almindelige Lærere. De naa ikke op til de Lønninger, Overlærerne have, de naa ganske vist til samme Slut-løn, som Lærerne i København og Fre-deriksberg have, men de have en lang-sommere Stigning, saa at Seminarielærernes Løn ikke er saa god som mange almindelige Læreres her i Danmark. Det burde være saaledes, at man fik de aller-bedste Kræfter netop til at være Semi-narielærere. Men byder man dem ikke bedre Kaar, end Tilfældet er i Øjeblikket, kan man godt forstaa, at mange dygtige Folk, som ellers egne sig til disse Stillinger, ikke søge herhen. Jeg ved, at Semi-narielærerne selv have gjort sig Anstren-gelser for at faa en Lønningslov frem. Man kan sige, de fik den i 1903. Det er rigtigt, men det er sikkert, at det var et uheldigt Tidspunkt for dem at faa den paa. Havde de ventet et Par Aar længere, havde de f. Eks. faaet deres Lønningslov samtidig med, at vi gav den almindelige Lærer-lønningslov her i Landet, er jeg overbevist om, at Seminarielærernes Stilling vilde være bleven betydelig bedre, end den blev efter Lønningsloven af 1903. Jeg vil alt-saa benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, om det ikke er en Sag, han har i Sinde at bringe frem. Det forekommer mig, at det Krav, disse Læ-rere stille, er saare berettiget, og at vi af Hensyn til Skolen og den vigtige Gøring, disse Folk udføre, ikke godt længer kunne skyde den fra os.

Parkov: Ligesom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K.